

ACC. N:R M. 8230:1-6.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Prof Jönsson

Härad:

Adress: Baltzargat. 20b, Malmö

Socken: Malmö

Berättat av:

Uppteckningsår: 1941.

Född år 1881 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Minnesuppteckningar fr. Malmö.

Kärr-Socusson o. utbygning av biter i kanalen.	Sid. 1, 2
Brandställen	" 2-3
Den stora branden på glassfabriken	" 3-4
Utfyllnad av Rönneån.	" 4-5
" Kärr-Socusson "	" 6.

Skriv endast på denna sida!

N. 8230.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Peres 1

Man vilde se panna hidsaga
Innet detta sater pinn gamla
Mestad om det ar nagot som
parrar till stotbarninstadningarn.

Weg a pling's full
Santagare

Weg Jomrn

Bally as gulan 206. Kaban.

N. 8230:7.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skattni den 3 Mars 1941.

Skattni från det gamla skattni,

Uttömd. år 1881.

För 6 år sedan eller 37 år sedan står alla skattni
för mig. I gamla skattni minnes jag en orginell
man, som hade en skattni med sig med sig
skattni skattni, det var en skattni
2 m. i skattni, som gånge eller något
det vid och sig i en skattni som
var fast i skattni och skattni skattni, så
en man som man skattni skattni till
skattni, för att efter en skattni
skattni det igen med skattni skattni
skattni och skattni, det som för alltid skattni
skattni med, men skattni skattni ut igen.
Det var för mig ett skattni att skattni
för skattni skattni. För skattni skattni man
vid skattni tid en skattni skattni som sig
ut till skattni för 20 år i skattni, skattni
som sig ett man skattni en till. Skattni
skattni skattni skattni skattni skattni alla
skattni i skattni, och skattni skattni

8230:2.
lyst en ska för att för att i samman
och hamnen, vilket var det största möte
för den tiden, något annat möte som identiskt
eller betydligt mindre. Någon gång kom
näringslivet och handelsveten. Det som behöfves sig.
De bestämmer stora rikliga soldaterna,
Folkarna var ju inte alltid så många med
viden, utan det betydligt vär den timme eller
flera som det behöfves tjuga för, så nöjades
inte folkarna komma tilltala igen, utan
konst utestamma nägnastans i hamnen, hade
de kommit tilltala så varskades på öronen.
De måste öfvermannen springa och säga
upp sin värd. Där fick han iden att de som
höjde en hel måste säga fram. Den fram
besked ofkast i att lämna rock eller mörre.
Folkarna nöjades inte på hem utan de var
förlagd, som en förtjäre utan t. et måste för
den tiden de förstod alla att något gallet
skad för. De var ju alltid flera förtjäre
i sällskapet, så fick de vara stanna för medan
en av sällskapet fick springa hem och
kappa en en 5 eller 10 öring som de delade
skäpning. De som tiden var utomskapet pengor
eller lönerna, en springförlade hade ju inte mer
än 1.50 a 2. Rå för. måste.

Notornä Brandkår.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Var för 54 år sedan skedde branden vid Backgårds-
gatan, mellan Taterns och Björnegården.
Det gamla huset med de 3 stora portarna
höjde sig emne. En ängsburna, en hög
skäp, ragnar med all slags brännstoffs-
material, stora brandlysnings- och skylt-
förrådets tak. Omne på gatan var stället för
kastarna, det var en privat ägare som hade
kontrakt med staten att kastar skulle finnas
färdiga vid nöd. Det var en stor-
skåp som höll kastarna. Spändes för ängsburna
och gatlysnings- i väg till den utarmade
skåpvägen, på så spänng ^{man} ju efter för att se
på. Allt som gick på så sätt att det släpades,
i det höga, på dagen starkt man ut en
väl staga, och på maten en väl lyfta
af det brändstoffs elden uppförd. De första
som lyfte var de 10 man som alltid tag i
Brandkåren, Den kallades divinsättning, och
och var skada i vika raska. De gick som
på backarna i alla gatorna där brand-
män bodde. Den brandman som först anlände
till Brandkåren erhö 1:de i pension, för
att ta den som att komma så fort som möjligt.
De brandmän som var på den hade 20 eller 25
penningar om året i lön. Det var inte många

skrivida varje år, men 6 översingar om året.
För ungefär 53 å 37 år sedan minnes jag den
äro skrivida som utbröt om natten på
skatmä Ulfarvise. "Dagfetu" var gånge
namnet, det var ju då gott som hela
kvarteret "Hykecke" som sammades med mar-
kon, oft äro öfverafan lag 2. oft privata
bestadsfuo som bräddades. Det blev oft höst
arbete för brandmännen oft komma åt
natten, det var mycket hörd vinter, på
kanalen som lag nämnt till kända oft
ju natten, var nämligen en halv meter
höck i oft hugga igenom för oft ju
mer skuggarna. Höck blev ju en mata
fylkning som skulle höft. Denna som
blet till juas för oft fylta ut samfundsbu-
ma som ju den tiden gammis i hela försjön
medan öfver och söder. Det var så? Allt
frakti hörska när den 1881 blev uppförd fick
läga i många år som den enda byggnad
i mellan Östra Fästningsafan och Dackin län-
nerbet. Där till hade öfver var det svart
att komma till hörska vinter till ju
gammal av de samfundsbu som var här,
de taga ungefär en meter under gafamirien
och kyrkyfytaren. De juar man ju oft av
varannända fylning antaga en s. h.

vall eller grängarna från öfver till ~~nya~~
kon, jag tror att flytningen väckte till
denne vall som var en meter hög och
hvarannan meter bred. Befästningen på
denne vall utströcktes så att här såldes
upp en rad trästapelvar med en höjden
lampor på varje, detta fändes endast varje
söndags och söndagskvällen för aftonstämningen.
De stäm. var även på den tiden minnes nog
hur intressant det var att sitta fram
färdvallen, stolar och dylikt i flytningen
från "Doffeln" så fick man fast i träd-
ändar och tvände in meter efter meter,
den tvände ofelstapelvar minnes man ännu
den tvändes fästa i öfver, för det fanns
jag tyckte som spred den tvända tubben.
Vid denna tid renades barnen upp för mud-
lar vilken blev en stor del av upplysna-
sten i västern. Denna mudlar blev till
mycket förargelse för barn och äldre med,
därför att den efter en tid såg ut som
fast mark, men den som gick över spån-
nar i stygn och hade smilt att se den flytt
komma upp igen, så fick någon skapa
planter att lägga ut och padda den fridags-
hade med.

För ungefär något över 50 år sedan minns jag en uppmott man som hade varit i staden med en spännlig stråpössa och ropade upp lopp, den och ja. Han hade en flöjt som han spälde tillbräcket av en brädgaren, på samma gång han signal för sin arbetsst, och knäpfor sprek han för fullt hals om till upptopp. Han hade en konstig gång som fult ballade en tälrande gång. Efter som han behöfde stäl så blev det alltså sagt nu kommer "stäl ballare". Åh vad en till till som som var skyga tecknade stämme om den med, är du inte snäll kommer "ballaren" och tar det på kassan. Han kunde spela vackra stycken på sin flöjt när han var vid gaff han var. Efter en ar dessa melodier utbrände som en visa som de späng efter samma musisk.

Stäl ballare för till kummet,
med lopparen och den,
han utbrände för ånsten mer igen,
med lopparen och den.

Carl Jensen.